

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Хабібুলлін Вадим Монеєвич – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають статтям 8, 43, 55, 64 Конституції України (є неконституційними), приписи пункту 1 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747-IV (далі – Кодекс), якими визначено: *„Підставами для перегляду судового рішення за нововиявленими обставинами є істотні для справи обставини, що не були встановлені судом та не були і не могли бути відомі особі, яка звертається із заявою, на час розгляду справи“*.

На думку автора клопотання, приписи пункту 1 частини другої статті 361 Кодексу, які *„вимагають, щоб нововиявлені обставини не могли бути відомі особі“*, позбавляють можливості виправити ситуацію, коли такі обставини не були враховані саме через *„процесуальну бездіяльність або помилку суду“*. Це, на переконання заявника, призводить до порушення його права на працю (стаття 43 Конституції України), права на судовий захист (стаття 55 Конституції України), основоположного принципу верховенства права (стаття 8 Конституції України), а також суперечить статті 64 Конституції України.